

„Ik ben het zwarte schaap van de familie: de enige die niet in het ijs zit“

Linde van der Poel (30) studeerde acht jaar geleden af aan ArtEZ hogeschool voor de kunsten in Arnhem. Ze ging op wereldreis en bleef op Bali hangen. Op het Indonesische eiland begon ze het tassenatelier By Lin. Voor het eerst toont Van der Poel in Milaan haar collectie tulpvormige tassen en de tassen van gelamineerd kranten- en tijdschriftenpapier.

Waarin onderscheidt u zich van andere ontwerpers?
„Ook al woon ik al vijf jaar in Indonesië, mijn ontwerpen zijn oer-Hollands. Ik laat me inspireren door mijn herinneringen aan Nederland en door de natuur.“

Wie heeft u het meest geïnspireerd?
„Mijn vader Pieter. Van een kleine ijsfabriek heeft hij een grote ijsfa-

briek gemaakt. Ik ben het zwarte schaap van de familie: de enige die niet in het consumptie-ijs zit.“

Wat hoopt u in de toekomst te bereiken?
„Dat mijn tassenlabel groot wordt met een wereldwijd net van verkooppunten. Dat betekent veel beurzen bezoeken en veel mensen ontmoeten.“

„Ik ben te zelfverzekerd om me zorgen te maken“

Rolf Bruggink (39) is 'furniture transformer'. Oude, afgedankte meubels geeft hij een nieuwe bestemming door ze door te zagen en vervolgens te bewerken. De twee kasten die hij in de Via Tortona in Milaan op straat aan passanten toont, zijn de eerste kasten die de voormalig architect heeft gemaakt. Ze staan op planken met wieltjes, zodat hij zich uit de voeten kan maken als de organisatie hem betrapt op zijn illegale presentatie.

Waarin onderscheidt u zich van andere ontwerpers?

„Door mijn architectonische thema van de herbestemming. Toen ik nog architect was, vond ik bestaande gebouwen verbouwen ook het leukste.“

Wie heeft u het meest geïnspireerd?
„Gordon Matta-Clark, een Amerikaanse kunstenaar die in de jaren zeventig met een kettingzaag sloop-panden te lijf ging. Ook hij gaf oude dingen nieuw leven.“

Wat hoopt u in de toekomst te bereiken?

„Ik hoop met mijn kasten geld te gaan verdienen. Als dat niet lukt, heb ik een probleempje. Maar waarschijnlijk ben ik iets te zelfverzekerd om me daar nu al zorgen over te maken.“

„Onze kick: zo min mogelijk opdrachtgevers“

Studio Job, het samenwerkingsverband van Job Smeets (39) en Nynke Tynagel (31), presenteert zich voor de tiende keer in Milaan. In het monumentale gebouw van de technische universiteit tonen zij 'The Gospel', twee grote sculpturen in glas in lood en rozenhout met iconische en bijbelse taferelen, een groot, uit ijzer gegoten geroest servies, en een exclusief twaalfdelig handgemaakt keramisch servies.

Waarin onderscheidt u zich van andere ontwerpers?

„Andere ontwerpers dromen ervan om met veel producenten samen te werken en net als Philippe Starck hotels in te richten. Wij hoeven niet zo nodig wereldwijd in elke huiskamer met een product aanwezig te

zijn. Als ons werk in tijdschriften en musea te zien is, zijn we tevreden. Onze kick is zo min mogelijk opdrachtgevers. Samenwerken betekent schipperen. We willen het liefste alles zelf in de hand hebben, van de productie tot de presentatie.“

Wie heeft u het meest geïnspireerd?
„Mark Wilson, conservator van het Groninger Museum. Hij heeft ons laten zien hoe kunstenaars werken.“

Wat hoopt u in de toekomst te bereiken?

„Dat we ons in totale vrijheid in ons atelier verstoppen, om daar met tien assistenten aan slechts één presentatie per jaar te werken. Het zou zo maar kunnen dat dit onze laatste designexpositie in Milaan is.“

